

stande, der vil falde til Fortoldning under Forslagets Løbe-Nr. 226, er forskellige Slags *Kedler* (Dampkedler, Kogeapparater til Fabriker m. v.) samt *Beholdere* (til Gas, Vand m. m.), for hvilke Tolden nu andrager 3 Øre pr. kg. Før Krigen kunde Værdien af Kedlerne anslaaes til 30—40 Øre pr. kg, medens Værdien af Beholderne var væsentlig lavere, og i Forhold hertil er den foreslaaede Sats af 7,5 pCt. af Værdien saaledes en Nedsættelse af Beskatningen.

Medens der ved Arbejder af sværere Jærnplader ikke tages Hensyn til Overfladebehandlingen, da den for disse Varer er uvæsentlig, er Overfladebehandlingen lagt til Grund for Delingen, naar Pladens Tykkelse er under 3 mm. I den nuværende Toldlov er der desuden for at udskille de finere og mere værdifulde Blikvarer (Toldlovens Løbe-Nr. 185 og 186) truffet den Bestemmelse, at de skal være af under 1 mm tykke Plader, men denne Deling er i nærværende Forslag opgivet. Navnlig for emallerede Varer, men iøvrigt ogsaa for Varer med anden Overfladebehandling, er en saadan Grænse meget upraktisk, da der til Undersøgelse af Pladens Tykkelse kræves en Fjernelse af den paaførte Masse, hvilket naturligvis kun kan ske ved Beskadigelse af Varen, og den giver desuden i adskillige Tilfælde en Deling, der slet ikke svarer til Forskellen i Varernes Værdi. Ved Overgangen til Beskatning efter Værdi kan denne Grænse saa meget lettere opgives.

Inden for Arbejder af under 3 mm tykke Plader skelnes der herefter i Forslaget mellem 1) forgyldte, forsolvede, pletterede med Guld, Sølv eller Platin eller i Forbindelse med Guld, Sølv, Elfenben, Perlemor, Rav eller Skildpadde, 2) raa, forzinkede eller for-tinnede og 3) paa anden Maade (ved Fornikling, Lakering, Maling, Oksydering, Emaillering m. v.) overfladebehandlede Genstande.

De under 1) nævnte Arbejder er opførte i Forslagets Løbe-Nr. 227 med en Toldsats af 15 pCt. af Værdien. Disse Artikler fortoldes i den nugældende Toldlov under Løbe-Nr. 183 med 70 Øre pr. kg. Forbruget af saadanne Varer er meget ringe.

For Arbejder af raa, forzinkede eller fortinnede Plader er under Forslagets Løbe-Nr. 228 foreslaaet en Toldsats af 10 pCt. af Værdien. I den nugældende Toldlov fortoldes raa Arbejder under Løbe-Nr. 188 med 6 Øre pr. kg, de galvaniserede under Løbe-Nr. 189 med 8 Øre pr. kg, men denne Fortoldning er indskrænket til at gælde Pander, Spande og lignende Husholdningsartikler, en Begrænsning der dog i Praksis er fortolket meget liberalt, saaledes, at det kun er faa raa og forzinkede Varer, der derigennem er blevet udelukkede fra Løbe-Nr. 188 og 189 og henviste til Fortoldning under det nuværende Løbe-Nr. 190, 10 Øre pr. kg. Den vigtigste Artikel inden for de raa Pladejærnsarbejder er *Pander*, hvoraf Forbruget før Krigen for henimod de to Tredjedeles Vedkommende blev dækket ved Indførsel, medens Resten blev fremstillet her i Landet. Værdien udgjorde før Krigen henimod 50 Øre for udenlandske og fra 35—40 Øre pr. kg for danske Pander; i Forhold hertil betyder den foreslaaede Sats en Nedsættelse af Beskatningen fra henholdsvis 12 og 15 pCt. til 10 pCt. Af *galvaniserede Varer* dækkedes Forbruget før Krigen saa godt som fuldt ud af den indenlandske Industri, men i 1919 og 1920 er Indførselen steget stærkt og udgjorde i 1920 650 000 kg mod en indenlandsk Produktion af 780 000 kg. Værdien af herhenhørende Varer, bortset fra Fustager (Tromler), kunde før Krigen gennemsnitlig